

2001. december 30-i levelével a Bizottság értesítette Franciaországot azon határozatáról, mely szerint elindítja az EK 88. cikkének (2) bekezdésében foglalt eljárást a Gardanne tartományban alumíniumgyártás során fűtőanyagként használt ásványi olajat terhelő jövedéki adó alóli mentesség vonatkozásában ⁽¹⁾. Ezen eljárást követően a Bizottság 2005. december 7-én elfogadta a jogvita tárgyát képező határozatot, ⁽²⁾ melyben úgy ítélte meg, hogy a Gardanne, Shannon és Szardínia tartományban alumíniumgyártás során fűtőanyagként használt ásványi olajokon fennálló jövedéki adó tekintetében alkalmazott és Franciaország, Írország, valamint Olaszország által végrehajtott mentesség az EK 87. cikk (1) bekezdése alkalmazásában állami támogatásnak minősül, és részben összeegyeztethetetlen a közös piaccal, ezért elrendelte, hogy az érintett tagállamok ezen támogatásokat fizessék vissza.

Jelen keresettel Franciaország e határozat részleges megsemmisítését kéri a Franciaország által Gardanne tartománynak nyújtott mentességre vonatkozó rész tekintetében.

Keresete alátámasztására Franciaország több jogalapra hivatkozik, elsőként az állami támogatás EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti fogalmának megsértésére. Arra hivatkozik, hogy a Bizottság jogi hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy állami támogatásról van szó, noha az állami támogatás létének megállapításához szükséges feltételek, melyeket a Bíróság az Altmark-ítéletben ⁽³⁾ mondott ki, különösen a versenytársak veszélyeztetése, valamint a belső piac működésének torzítása, nem teljesülnek. Franciaország úgy véli, hogy a Bizottság egyrészt nem javasolhatja a Tanácsnak, hogy a 92/81/EGK irányelv alapján olyan határozatot fogadjon el, amely jövedéki adó alóli mentességet és annak meghosszabbítását hagyja jóvá, másrészt pedig nem állapíthatja meg, hogy ezen mentesség állami támogatásnak minősül, és összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A felperes által bemutatott második jogalap az indokolás hiányán alapul, mivel a megtámadott határozat ellentmondásos érvelést tartalmaz a Bizottság részéről a versenytársak veszélyeztetésének megállapításával kapcsolatban.

Harmadik, másodlagosan felhozott, jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 5. cikkében foglalt visszatérítési kötelezettség megsérti a bizalomvédelem, a jogbiztonság és az ésszerű határidő betartásának elvét. A felperes úgy véli, hogy a mentesség kedvezményezettjeinek a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek érvényesítése a vitatott határozat elfogadásának pillanatáig jogukban áll, nem pedig, amint azt Bizottság állítja, a formális vizsgálati szakasz megnyitásának kihirdetése napjáig. A felperes arra is hivatkozik, hogy a Bizottság tévlensége négy éves időtartam folyamán az eljárás megindítása és a végleges határozat meghozatala között, ugyan-

csak a bizalomvédelem, a jogbiztonság és az ésszerű határidő betartása elveinek megsértését valósítja meg.

⁽¹⁾ Az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló 1992. október 19-i 92/81/EGK irányelv.

⁽²⁾ HL C 30., 2002. 2.2.

⁽³⁾ C [2005] 4436 végleges határozat, C 78-79-80/2001 sz. állami támogatás.

⁽⁴⁾ A Bíróság C-280/00. sz. Altmark Trans ügyben 2004. július 24-én hozott ítélete.

2006. február 17-én benyújtott kereset – Marly kontra OHIM

(T-57/06. sz. ügy)

(2006/C 96/39)

A keresetlevél nyelve: francia

Felek

Felperes: Marly SA (Brüsszel, Belgium) (képviselő: B. Mouffe ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél az OHIM fellebbezési tanács előtti eljárásban: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Ausztria)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályaon kívül az OHIM fellebbezési tanácsa határozatának azon részét, amelyben az helyt ad a „TOFIX” szóvédjegy jogosultja felszólalásának;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére, beleértve a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban az eljárást megindító félnél szükségszerűen felmerült költségeket, a fellebbezéssel megtámadott határozatban szereplő számítás szerint.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A TOPIX ábrás védjegy a 3. osztályba tartozó áruk tekintetében (2 326 072 sz. bejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Erdal Gesellschaft m.b.H.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A TOFIX nemzetközi szóvédjegy a 3. és 4. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalásnak a vitatott áruk egésze tekintetében helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek vizuális és fogalmi szempontból eltérőek, a két védjegy áru között pedig igen nagy az eltérés.

2006. február 22-én benyújtott kereset – H.A.L.T.E kontra Bizottság

(T-58/06. sz. ügy)

(2006/C 96/40)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens – H.A.L.T.E (székhely: Neuilly-sur-Seine, France), (képviselő: J-L Lesquins ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság az EK-Szerződés 232. cikke alapján állapítsa meg a Bizottság határozathozatali kötelezettségének megsértését, mivel az e Szerződés 87. és az 88. cikke alapján fennálló kötelezettsége ellenére nem hozott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot az ítélet végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedés meghozatalára; és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben egy, a fuvarozással, szállítással és logisztikával foglalkozó társaságokat tömörítő szervezet azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a Bizottság mulasztását a tekintetben, hogy az jogellenesen nem indította meg az EK 88. cikk szerinti formális vizsgálatra irányuló eljárást, és kötelezze a Bizottságot a francia állam 100 %-os tulajdonában álló SNCF társaság által az SCS SERNAM áruszállítással foglalkozó társaság részére nyújtott, és a felperes panaszában vitatott szerkezetátalakítási támogatás folyósításának felfüggesztését elrendelő átmeneti intézkedés meghozatalára.

A felperesnek az intézményi mulasztás megállapítása iránt benyújtott keresetében előadott érveit lényegében két jogalapba lehet sorolni.

A felperes az első jogalapjában az EK 88. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik. A felperes előadása szerint az a tény, hogy az első panaszát követően több mint hat hónap telt el jelzi, hogy a Bizottságnak súlyos nehézségei támadtak a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének elbírálása során annak ellenére, hogy az ügyet ismernie kellett, mivel korábban több olyan határozatot is hozott, amelynek megsértése a panasz tárgyát képezi. Ebből kifolyólag a felperes szerint a Bizottság köteles megindítani a panaszban kért, az állami támogatások formális vizsgálatára irányuló eljárást. Emellett a felperes álláspontja szerint az a tény, hogy adott esetben a francia hatóságok nem küldtek értesítést a támogatásról, nem mentesíti a Bizottságot gondossági kötelezettségei teljesítése alól, és a Bizottság köteles élni vizsgálati jogosultságával, amint olyan állami intézkedésekről jutnak tudomására információk, amelyek ellentétesek lehetnek a közös piac elveivel, különösen olyan panasz esetén, amely valamely állami támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének feltételeit megállapító korábbi bizottsági határozat ⁽¹⁾ megsértésére hivatkozik.

A felperes a második jogalapjában az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999 tanácsi rendelet 11. cikkének megsértésére hivatkozik. A felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak meg kellett volna hoznia a támogatás folyósításának felfüggesztését elrendelő átmeneti intézkedéseket, mivel – a felperes állítása szerint – objektíve teljesült a sürgősségre vonatkozó feltétel ⁽²⁾.

⁽¹⁾ A Bizottságnak Franciaország által a Sernam társaság részére részletesen megvalósított állami támogatásról szóló, 2004. október 20-i határozatáról (B [2004] 3940, végleges) van szó.

⁽²⁾ A 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 182, 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet., 3. o.) végrehajtott rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet., 339. o.)